

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul Sajin Marin, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 22 octombrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Sajin Marin Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei :

1. Prima instanță : 21.08.2018 – 22.10.2018;
2. Instanța de apel : 13.11.2018 – 12.12.2018;
3. Instanța de recurs ordinar : 05.03.2019 – 24.04.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 22 octombrie 2018, în procedura simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Sajin Marin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(l) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

A fost respinsă cererea acuzatorului de stat, Zghibarța Elena cu privire la încasarea sumei de 21 (douăzeci și unu), 77 lei cu titlul de cheltuieli judiciare, ca neîntemeiată.

2. Prin sentința nominalizată s-a constatat, că Sajin Marin, la 18 iunie 2018, aproximativ ora 00:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, cu concentrația vaporilor în aerul expirat de 0,42 mg/l, a urcat la volanul automobilului de model „Volkswagen Polo” cu n/î SD AH 077 și la intersecția străzilor N. M. Spătaru cu G. Latină mun. Chișinău a fost stopat pentru verificarea actelor de către inspectorii de patrulare al INI al IGP.

Inculpatul Sajin Marin a acționat în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările acestora și cunoscând cu certitudine că acționează contrar prevederilor legale, or, pct. 14 din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009,

statuează expres că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate.

De asemenea, potrivit art. 134 din Codul penal și Regulamentului privind modul de testare alcooscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult.

Prin urmare acțiunile inculpatului Sajin Marin au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Sajin Marin a declarat recurs, prin care a invocat că, nu este de acord cu stabilirea pedepsei complementare și a solicitat aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

În motivarea cererii de recurs avocatul a invocat că infracțiunea stipulată de art. 264¹ alin. (1) Cod penal este calificată drept o infracțiune ușoară, iar în cazul de față urma să nu fie aplicată pedeapsa complementară.

A considerat că, urma a fi apreciat și comportamentul lui Sajin Marin care a dat dovadă de căință sinceră de cele săvârșite, comportamentul inculpatului în cadrul urmăririi penale, cât și a examinării cauzei în instanța de judecată, ceea ce relevă atitudine conștiincioasă a inculpatului față de fapta comisă și urmările acesteia, în plus inculpatul are la întreținerea sa patru copii minori.

Totodată a atras atenția instanței la faptul precum că sursa de existență a acestuia este doar venitul provenit din munca prestată de către inculpat în calitate de constructor, iar mijlocul de transport este folosit pentru transportarea instrumentelor la locul de muncă.

Reieșind din cele menționate, apărarea a considerat că în privința inculpatului la stabilirea pedepsei sînt aplicabile prevederile art.79 Cod penal, care prevede - aplicarea unei pedepse mai blînde decît cea prevăzută de sancțiunea articolului încriminat, cu referire la care, solicitarea a fost de a nu fi aplicată în privința inculpatului pedeapsa complementară, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018 a fost respins ca nefondat recursul declarat de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului Sajin Marin și menținută fără modificări sentința primei instanțe.

5. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale nu au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu

este în drept de a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

La stabilirea pedepsei inculpatului instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61,75 Cod penal și ca urmare, acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pentru un termen de 3 (trei) ani, reținând gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor ușoare, de persoana vinovatului, care nu are antecedente penale, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, se caracterizează pozitiv la locul de trai, a recunoscut vina, căindu-se sincer de fapta comisă, are la întreținere 5 persoane dintre care 4 copii minori cât și lipsa circumstanțelor agravante.

Afirmațiile recurentului precum că instanța nu a luat în considerare personalitatea inculpatului, că a recunoscut vina, căința sinceră, Colegiul penal le-a apreciat că fiind neîntemeiate, odată ce, instanța de fond anume aceste circumstanțe le-a pus la baza stabilirii categoriei și cuantumului pedepsei, inculpatului Sajin Marin, în opinia Colegiului penal, fiindu-i corect aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, prin prisma art. 364¹ Cod de procedură penală în limitele prevăzute de norma legală pentru infracțiunea respectivă.

Mai mult, cauza s-a examinat în ordinea procedurii simplificate de judecare a cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de o reducere a pedepsei cu o treime din limitele de pedeapsă prevăzute de lege, fiindu-i aplicată pedeapsa în limita sancțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că inculpatul nu a prezentat careva probe ce ar constitui circumstanțe excepționale și ar permite instanței aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, după cum solicită recurentul, astfel pedeapsa solicitată nu-și va atinge scopul Legea penală, care are menirea de a apăra, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, ... precum și întreaga ordine de drept, prevenirea de noi infracțiuni.

Colegiul penal a considerat că, temeiuri pentru aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal nu s-au constatat, iar pedeapsa, astfel cum a fost individualizată de instanța de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

6. La 14 ianuarie 2019 hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs în anulare de către condamnatul Sajin Marin, prin care a solicitat casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, în partea stabilirii pedepsei, prin care la stabilirea pedepsei în privința acestuia să fie aplicate prevederile art. 79 Cod penal – să nu fie privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În cererea sa recurentul solicită cu trimitere la prevederile art. 79 Cod penal, de a nu fi aplicată în privința acestuia pedeapsa complementară, dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de trei ani, invocând că este la prima abatere, infracțiunea de săvârșirea căreia este condamnat, potrivit art.16 Cod penal este una ușoară, se căiește sincer de cele comise, are la întreținere patru copii minori, iar pentru a presta munca care-i asigură existența întregii familii este necesar de a deține permisul de conducere, în cazul menținerii pedepsei aplicate, acesta fiind pus în situația de a pleca peste hotarele țării pentru a avea posibilitate de a-și întreține familia.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 454 Cod de procedură penală, recursul în anulare se declară în termen de 6 luni de la data pronunțării deciziei.

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs în anulare în termen.

Din textul recursului în anulare, Colegiul penal atestă că recurentul nu indică prezența unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, dar contestă hotărârile judecătorești, manifestându-și dezacordul cu pedeapsa cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de trei ani, solicitând aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

În acest context, se notează că conform prevederilor art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, pot fi atacate hotărârile judecătorești irevocabile, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, sau în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului, informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin. (2) a aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute de acest articol sau este declarat repetat.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportând normele citate, la textul recursului declarat, se constată că recurentul nu a invocat în ce constă viciul fundamental, care ar afecta hotărârea atacată, nu a indicat care drepturi prevăzute de Convenția pentru Apărarea drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova sau de alte legi naționale, au fost încălcate și a omis să argumenteze ilegalitatea hotărârii contestate în acest sens, fără a respecta astfel cerința prevăzută de art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, care prevede obligația de a indica în cererea de recurs în anulare, conținutul și motivele recursului în anulare, cu

menționarea cazurilor prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, or recurentul și-a manifestat dezacordul cu pedeapsa complementară stabilită, pe care invocă că se află în imposibilitate de a o executa din cauză că munca prestată de către acesta, care-i asigură existența întregii familii este în calitate de constructor, iar mijlocul de transport este folosit pentru transportarea instrumentelor la locul de muncă, în situația că nu va mai avea dreptul de a practica șofatul, este pus în situația de a pleca peste hotarele țării pentru a avea posibilitate de a-și întreține familia și solicită aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, critici la care s-a dat răspuns prin decizia atacată și ce nu pot afecta soluția adoptată de instanța de recurs, care a devenit irevocabilă.

Totodată, Colegiul penal mai invocă că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, „inter alia”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cazul *Brumărescu vs România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (a se vedea cazul *Bujnița vs Moldova*, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007).

În aceste împrejurări, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de condamnatul Sajin Marin, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Sajin Marin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Sajin Marin Xxxxx**, deoarece nu corespunde cerințelor de conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 mai 2019.**

Președinte

Judecători

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie